

MULLSJÖ IDROTTSFÖRENING

1919 — 1969

MULLSJÖ IDROTTSFÖRENING

1919 — 1969

En Idrottsförenings historia

Söndra och härska. Ett kraftfullt ord! Samla och led! Det är mera värt!

J. W. VON GOETHE.

Detta är en krönika om en Idrottsförening. Mullsjö Idrottsförening började mycket blygsamt som jag antar att de flesta idrottsföreningar har gjort. Idag har föreningen c:a 200 medlemmar och är på stadig tillväxt. En livaktig förening är de mångas verk, en förening blir så stark som medlemmarna själva vill.

Många namn kommer här att nämnas som betydligt mycket för Mullsjö idrottsförening och för allt idrottsutövande i Mullsjö. Tyvärr har flera av vår förenings ledare ryckts bort ur sin gärning alltför tidigt. Deras brinnande intresse och deras osjälviska arbete för föreningens bästa minns vi med tacksamhet.

Karl Josefsson.

Så började det...

Hur Mullsjö Idrottsförening blev till. Året är 1918 och här återges anteckningar ur minnet av föreningens upphovsman, Olof Olander:

»Jag var student, på kondition, jag kallades magister.»

Det var i slutet av augusti 1918, det första världskrigets sista år. Jag hade som många andra haft »spanska sjukan» och ville komma ut på landet för att hämta krafter och »äta upp mig». Jag sökte och fick en informatorplats i Mullsjö. Jag inackorderades med min elev på dåvarande Beckerska pensionatet Solelid i Mullsjö.

Traktens naturskönhet tog mig genast fången. Det blev kärlek vid första ögonkastet. Det var just den natur jag behövde och längtade efter. Min elev, en elvaårig gosse, var klen till hälsan och i mina åligganden som informator ingick därför att väcka hans intresse för idrott och friluftsliv och sålunda stärka och härda honom. Vi funno varandra genast och redan andra dagen gingo vi på jakt, beväpnade med var sitt salonggevär. Inom tio minuter hade jag förvärvat hans förtroende. Sedan var vi oskiljaktliga och strövade omkring i markerna, lade ut ryssjor, satte ut kräftburar, rodde till stationen efter pensionatets post m. m.

Så kom vintern, Mullsjösjön frös till, det blev snö med skidföre och skidorna letades fram. Vår första skidbacke blev slutningen mot väster mellan Ruder och Gruvered. Här lade vi upp fina, slingrande spår. Min elev var förtjust och mitt anseende steg. Men snart skulle han få en läromästare som ställde mig alldeles i skuggan. Det var en norsk sjökaptan, Becker, som till innehavaren av pensionatet, som vistades i Mullsjö för att vila ut efter en långvarig sjukdom. Såsom norrman var han född med skidor på fötterna. Han fann vår skidbacke alltför fångslutrande och nu skulle vi leta rätt på en backe och anlägga ett riktigt Holmenkollen. Vi fann vad vi sökte på södra sidan av Mullsjösjön, några hundra meter öster om nuvarande Fri-luftsgården. Här funno vi en underbacke som tillfredsställde norr-mannen. Men det var sämre beställt med överbacken. Men var natu-ren försummat åstadkom vi med flit och rålamod. Ryktet om vår skidbacke spred sig som en löpeld och snart myllrade det av folk i strandbrinken. Någon brist på arbetskraft fanns alltså inte. Vi byggde av granris och snöblock upp en överbacke som vi var stolta över. Så prövade vi våra händers verk, och se, det var ganska gott. Med hjälp av energisk stakning fram till stupet fick vi en fart som slungade oss rätt ut i rymden och framkallade sugningar i maggro-pen. Vårt exempel följdes snart med dödsförakt av alla både pojkar och flickor. Man hade här tillfälle att studera de mest skiftande stilar. Samtliga utom kaptan Becker använde terrängskidor av olika slag och då de flesta åkte utan skidbindningar hände det som oftast att avhoppet från stupet samtidigt blev ett avhopp från skidorna,

vilka sedan gjorde sitt eget lopp medan ägaren fullbordade sitt lopp på skinnkälle.

Snart ansåg vi oss mogna för invigningsfest med uppvisning. Det var en stor händelse. Mullsjöborna gick man ur huse, täta led av åskådare kantade backen. Så kom ögonblicket. Kaptan Becker skulle göra invigningshoppet. Absolut stillhet bland åskådarna. Ingen vågade andas. Att snyta sig hade varit en dödssynd. Så sätter han skidorna i rörelse — energisk stakning — fulländad samling av kroppen fram till stupet — kraftigt fjädrande avsprång och ... uuitsch! ... slungas han ut i rymden. En usning av beundran går genom mängden. Ett gällt skri från två damer från Björkhaga pensionat, om skriet berodde på beundran eller ängslan för kaptenens liv har aldrig blivit utrett... Hoppet mätte emellertid åtta meter och var nytt backrekord.

Vår uppvisning i backhoppning var ett stort slag för idrotten i Mullsjö. Hänförelsen var allmän. Då föddes hos mig en djärv tanke — om jag skulle smida medan järnet var varmt och försöka få en idrottsförening till stånd. Det skulle ge stadga åt våra strävanden och en liten kassa till vår verksamhet. Sagt och gjort. Jag skrev ett upprop som lades ut i Ljungkviks speceriaffär som var den tidens annonsbyrå, uppropet uppmanade de för saken intresserade att infinna sig till ett möte i Skaraborgs Enskilda Bank's lokaler som villigt ställts till förfogande. Datum för detta första konstituerande sammanträde var den 10 februari 1919, vilket alltså är Mullsjö Idrottsförenings födelsedag!

Till att leda dagens förhandlingar valdes Elis Söderkvist och till sekr. valdes Thom Zander. Mötet beslöt att bilda en idrottsförening, som skulle bära namnet Mullsjö Idrottsförening. Därpå valdes en styrelse vilken fick följande sammansättning: ordf. Olof Olander, vice ordf. Elis Söderkvist, sekr. Thom Zander, vice sekr. Uno Utterberg, kassör Paul Friberg. Suppleanter blev Eric Jacobsson och Arvid Johansson. Medlemsavgiften bestämdes till 1 krona för seniorer och till 50 öre för juniorer. Det var med stor tvekan och efter livlig diskussion som vi bestämde så höga avgifter. Det var stora pengar efter den tidens förhållanden! För belysning av kronans dåtida köpkraft

kan jag nämna att man kunde få håret riktigt konstnärligt behandlat på Zanders skradderiverkstad för 25 öre!

Den späda föreningens första åtgärd blev att anordna en skid-tävling runt Mullsjösjön. De flesta priserna erhöles av välvilliga givare, pensionatsgäster med flera. Såsom föreningens ordf. föregick jag med ett exempel och skänkte mina gamla skridskor, som jag vänt sedan jag var skolpojke. Efter energisk behandling med fotogen och sandpapper gjorde de ett ganska fördelaktigt intryck och kunde nästan gälla för nya.

Tävlingen Mullsjösjön runt blev en mycket gemytlig tillställning. Kontrollanter utmed banan kommo aldrig ifråga. Ingen kom på den idén att de tävlande kunde bli frestade att ta en genväg, och ingen av de tävlande kom heller på den idén. Som föreningens bästa skidåkare framstod syskonen Thom och Dolly Zander. Sin första mecenat i större stil fick föreningen i guldsmed Nykvist som skänkte ett vandringpris för skidtävlning Mullsjösjön runt. Som tack för hans välvilja utsåg föreningen honom till sin förste hedersledamot. Samtidigt invaldes i styrelsen två kvinnliga ledamöter, fröknarna Karin Engman och Märta Johansson.

Följande söndag anordnades en skidutflykt till Höryd. Deltagarna medtog socker och bröd och i Höryd fingo vi köpa kaffe. Återfärden gick över Spåneryd, skidföret och stämningen var den bästa. Tisdagen den 25 februari kl. 9 em. anordnades en källbackåkning i backen från Gunnarsbo ner mot stationen.

Så kom våren och marken blev bar. Säsongen för allmän idrott började. Vår första idrottsplats blev ett gärde i vinkeln mellan järnvägen och landsvägen väster om samhället. Gärdet var stenigt men vi mobiliserade våra medlemmar för stenplockning och snart hade vi rensat bort det värsta. En planka för längdhopp grävdes ned i marken och hoppställningen tillverkades av en medlem som arbetade på snickerifabriken. Som stökula användes en blykula. Diskus hade vi inte råd att skaffa oss. Ett enda spjut hade föreningen. Som marken var stenbunden gick skaflet ofta av och för varje gång skaflet sköts in i spetsen blev spjutet kortare. Löpningarna försiggick på landsvägen. Tid togs, även vid sprinterloppen med vanligt fickur. Krono-

meter var en lyx som vi inte hade råd att hålla oss med. För övrigt var det ingen som fäste sig vid sekunder och tiondelar så mycket.

Så kom sommaren. Min kondition som informator i Mullsjö var slut och jag återvände till universitet. Därmed förlorade jag föreningen ur sikte. Föga anade jag då att det lilla frö jag sädde, skulle spira upp och ge så rika frukter. Föga anade vi när vi byggde vår lilla skidbacke vid Mullsjösjöns strand att där så småningom skulle växa upp en Friluftsgård med en modern skidbacke och ett modernt friluftsbad. Föga anade vi att Mullsjö skulle utvecklas till att bli ett av södra Sveriges förnämsta natursportsplatser och att Mullsjö Idrottsförening skulle utvecklas till en så livaktig förening med en verklig rangplats på skidsportens område.

De första protokollen från föreningens tidigaste barndom, skrivna av ett barns ovana hand, är ett trohjärtat vittnesbörd på hur späda de krafter var som bar upp föreningen under denna första tid, men de är också ett trovärdigt vittnesbörd om en god vilja som inte gav vika för svårigheter.

Nu slutar jag mina minnesanteckningar med ett varmt tack för de bidrag som det vackra Mullsjö givit till min fond av ljusa ungdomsminnen, och en hjärtlig önskan om välgång för Mullsjö Idrottsförening under år som stunda.

Olof Olander.

Medlemsmatrikel anno 1919

Då det kan vara intressant att veta vilka som tillhörde Mullsjö Idrottsförening under det första verksamhetsåret (1919) återges här namnen på dessa:

OLOF OLANDER
SVEN LUNDSTROM
GUNNAR ENGMAN
OLLE UTTERBERG
OSCAR LINELL

NILS HAGSTRÖM
PAUL FRIBERG
UNO UTTERBERG
ERIC JACOBSSON
ARVID JOHANSSON

ELSA JOHANSSON
MARTA JOHANSSON
GUNHILD JOHANSSON
ALICE WICKERT
KARIN ENGMAN
INGEBORG ENGMAN
HERBERT LJUNGKVIST

PAUL WICKERT
CARL-OLOF HAGERT
EDVARD ZANDER
THOM ZANDER
ELIS SODERKVIST
HELGE KARLSSON
GIDEON KARLSSON

SVEN LILJA

Ur gulnande blad

Utdrag ur protokolls-boken från 20-talet:

- 1922 20/2: Förslag från L. Ljungberg att tolka, avslogs.
1923 13/3: Förslag av Carl Fick att inköpa en st. lärobok i allmän idrott av Hjertberg bifölls.
1924 20/3: Beslöt att anordna prov för skidlöparmärket den 23/3 (obs mars månad)
1925 1/11: Revisionsberättelsen upplästes och blev den godkänd och beslöt mötet att avskriva den i kassan uppkomna bristen.
1927 31/1: Följande räkningar godkändes — — — samt en å 7 kr till reseersättning för Habo I F-s bandy-lag, vilket spelade mot MIF med följande resultat 12—4 i vår favör.

Efter året 1919, då alltså föreningen bildades och fram till 1925 finns inga protokollsanteckningar bevarade. Men man får ta för givet att skidtävlingar var den dominerande idrotten. Åren omkring 1924 började fotbollen att göra sig påmind. En av våra nuvarande medlemmar minns att det fanns en liten fotbollsplan nere vid Göljeryd, där ungdomarna brukade träffas och spela fotboll.

Troligen spelades den första riktiga fotbollsmatchen år 1924 och då mot Sandhem.

Den första fotbollsplanen var på Västra Kärr, där ett gärd ställdes till förfogande av Frits Runberg, gårdens ägare.

Denna plan övertogs sedan av den nybildade klubben I. K. Spar-ta och Mullsjö I. F. fick hyra ny plan, den s. k. »Pära Kofält».

En minnesgod medlem kan dock berätta att det även spelades fotboll på nämnda »Pära Kofält» redan 1926, dock inte i några större sammanhang.

Under åren 1930—1933 var fotbollen väldigt på ropet i Mullsjö. En bidragande orsak till detta var de många AK-arbetare som då fanns här på trakten, sysselsatta med vägbyggnadsarbete. Bland dem fanns många goda fotbollsspelare som gärna erbjöd Mullsjö sina tjänster.

Fotbollssektionens rapport från 1933 upptar följande matcher och resultat:

Mullsjö—Sirius	2—4
Mullsjö—Högabergshemska- raterna	0—2
Mullsjö—Haga	1—3
Mullsjö—Bankeryd	0—5
Mullsjö—Dunkehalla	5—1
Mullsjö—Hovslätt	9—3
Mullsjö—Grolanda	2—2
Mullsjö—Slutarp	0—1
Mullsjö—Gimmene	5—0
Mullsjö—Ärradalen	2—1
Mullsjö—Blecks-lagarna	1—1
Mullsjö—Bollklubben 31	2—3
Mullsjö—Wallgårda	4—2
Mullsjö—City	7—0
Mullsjö—Göta	4—4
Mullsjö—Sirius	3—5
Mullsjö—Sandhem	1—1

Facit sålunda av 17 spelade matcher blev:

Vunna: 6.

Förlorade: 7.

Oavgjorda: 4.

Målskillnad: 48—38.

En laguppställning från match mot Sirius IK söndagen den 7 maj 1933.

Sittande: Assar Nilsson, Lennart Stenlund, Helge Jacobsson. Knästående: Sven Zander, Eric Brissman, Gustav Pettersson. Stående: Åke Johansson, Bror Lindkvist, Sven Axell, Daniel Andersson, Åke Laveno.

Splittring men försoning

Här har förut nämnts något om I. K. Sparta. Det måste i denna historieskildring framstå som en milstolpe i vår förenings levnad, just detta I. K. Sparta som bildades av ungdomar från Västra Kärr med omnejd. Anslutningen till denna klubb blev i det närmaste katastrofartad för Mullsjö I. F. Den kritiskaste perioden blev åren 1935—36 då det endast fanns ett fåtal medlemmar kvar i Mullsjö, alla övriga hade övergått till I. K. Sparta som förfogade över en efter dåtidens begrepp ganska god fotbollsplan, omklädningsrum m. m.

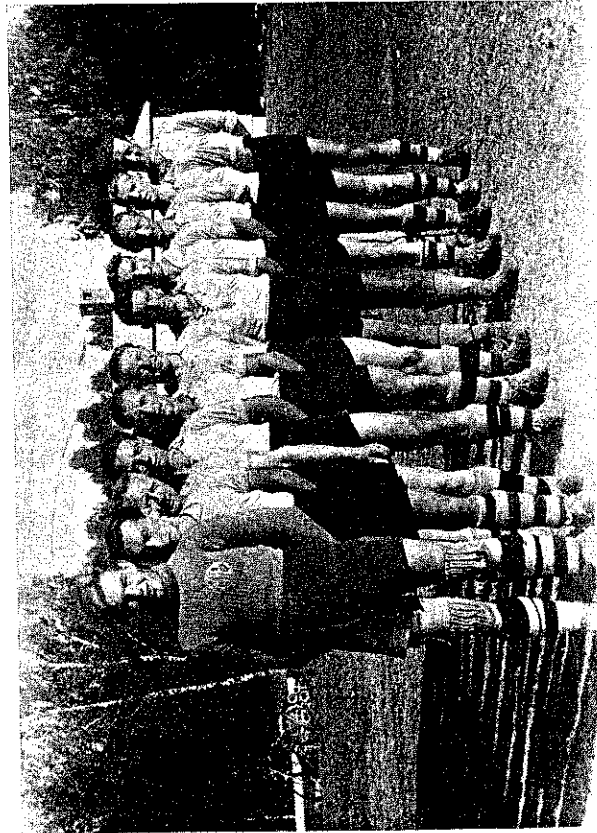
Men framgångarna till trots så började även I. K. Sparta att svikta och planer på att lägga ner verksamheten och slå ihop med Mullsjö I. F. började diskuteras. 1936 var det så klart för en sammanslagning av de båda konkurrerande föreningarna. Vid den här tiden hade även Mullsjö skaffat sig en bra fotbollsplan, vid Gruvved, där den nuvarande planen ligger. Sammanslagningen hade till följd att Mullsjö I. F. på nytt blev en livskraftig förening, de allra flesta medlemmarna i I. K. Sparta gick över till Mullsjö. Dock fick Mullsjö bita i sura äpplet när det gällde klubbdräkten. Sparta ställde nämligen som ultimatum för sammanslagningen att den gula tröjan och de svarta byxorna skulle bli Mullsjö IF:s klubbdräkt i fortsättningen och så blev också beslutat efter en del hetsiga sammanträden.

Under denna tid där fotbollen dominerade idrottsintresset i Mullsjö fanns det en trogen samling av skidåkare och skidentusiaster som inte får glömmas i denna skrift. Här fanns mycket goda skidåkare i Mullsjö som hemförde segrar varje säsong. Här fanns Göta-landsmästare Sven Sander i spetsen för skidåkar-kadern. Här arrangerades med framgång och med mycket beröm nationella tävlingar.

De som kämpade mest för skidåkningens fortskridande var, i slutet av 30-talet och i början av 40-talet, Eric Brissman, Gunnar Söderberg, Albert Karlsson, bröderna Arvid och Hagbert Andersson, Sture Rimbäck, Sven Axell, Bror Rhenström, Harald Flood m. fl.

År 1941 invigdes skidtävlingen Stråken runt vilken blev en succé för arrangörerna. Denna skidtävling arrangerades sedan varje år som det fanns snötillgång fram till år 1952 då schism uppstod inom föreningen vilket hade till resultat att M. S. O. K. bildades och Stråken runt lades ner.

Fotbollen utvecklades emellertid i gynnsam riktning under 1940-talet under säker ledning av föreningens allt i allo Sven Axell som hann med att vara ordf. i fotbollssektion, tränare för fotbollslaget samt en av nyckelspelarna i laget. Hans eget uttalande om fotbolls-säsongen 1943 var: »Den gångna fotbolls-säsongen har varit den svagaste i föreningens historia men ändå en av de bästa. Av aderton spelade matcher har vi bara vunnit 2 och spelat en oavgjord, resterande är förluster. Men vad som är glädjämnet är att vi för

Detta lag tappade bara en enda poäng i hela serien (18 matcher). Olof Elf, Karl-Erik Johansson, Lars Johansson, Ake Claesson, Gustav Johansson, Gunnar Axelsson, Gunnar Hedlund, Ragnar Andersson, Petrus Andersson, Curt Thorstensson, Sven Lindstedt.

första gången kunnat ställa ett B-lag på fötter, det är det som är framgången för föreningen.»

Framgångarna uteblev inte, år 1948 kunde för första gången i föreningens fotbollshistoria ett serievinnande lag presenteras.

*Hur och var spelar ingen roll
bara människor idrottar.*

NILS MÅRTENSSON

För att nå framgång kräves alltid och överallt en vilja till samarbete.

A. NORDENSTAM

Mullsjö Idrottsförenings styrelse samlad till överläggningar år 1941. Från vänster: Lars Pettersson, ordf., Gustav Pettersson, Thorsten Falkenström, Sven Axell, Helge Karlsson, Sture Kimbäck, Bror Rhenström.

Framgångar trots förluster

Under 50-talet fortsatte fotbollen att vara dominerande och nära nog enda idrott som utövades. Orientering och skidåkning hade övertagits av den nystartade Skid- och Orienteringsklubben och den lilla skara som tappert kämpade med allmän idrott blev mindre och mindre.

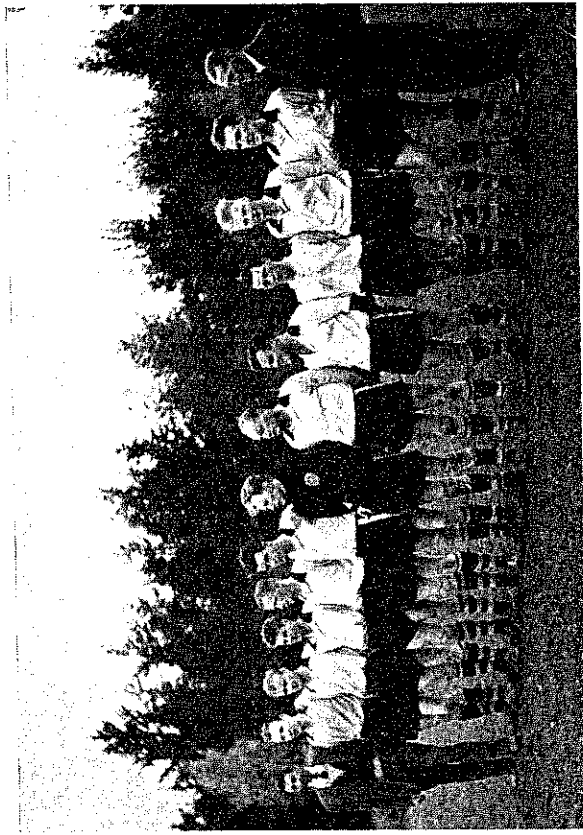
Representationslaget i fotboll höll dock måttet i högsta grad och det belönades i form av serieseger 1956—57. Det var dåvarande Östra Skaraborgsserien som vanns. Samma år, 1957, skulle seriesystemet läggas om från höst-vår till vår-höst varför VFF ordnat till en s. k. Jubileumsserie med anledning av VFF:s 40-årsjubileum. Detta var en enkelserie och gick under namnet Norra Elitserien. I denna placerade sig Mullsjö som tvåa, efter Skultorp.

1958 spelade så Mullsjö i denna Norra Elitserie och gjorde detta så bra att det på nytt blev serievinst.

De som i första hand ordnade hem poängen till Mullsjö var: Rune Lång, Olle Stam, Börje Palm, Sven-Olof Lindelöv, Kurt Palm, Göte Franzén, Tage Land (lagkapten), Rune Helgesson, Håkan Gustavsson, Henry Sandblom, Sten-Åke Karlsson, Lars Lindkvist, Rune

Föreningens styrelse 1969: Från vänster: K.-G. Melin, Karl Josefsson, Leif Pettersson, Rune Lång, Kjell Lindkvist, Magnus Pettersson.

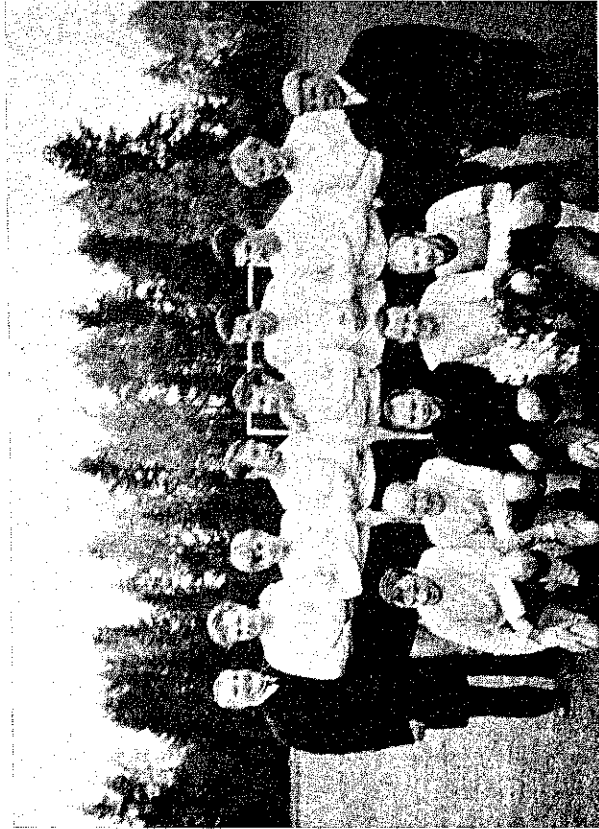
Här ovan presenteras det fotbollslag som hiintills varit det bästa i föreningens historia: från vänster: Lagledare N.-A. Robertsson, Tage Land (lagkapten), Rune Helgesson, Rune Lång, Sven-Olof Lindelöv, Olle Stam, Håkan Gustavsson, Börje Palm, Henry Sandblom, Kurt Palm, Sten-Åke Carlsson, Göte Franzén samt ordf. i fotbollssektion Å. Johansson.

Hammargren. Lagledare för dessa var Nils Arne Robertsson och tränare förre Giffaren Arne Andersson.

1959 var det så dags för uppflyttning till Norra Västgötaserien div. 5. Det var den högsta serie som Mullsjö spelat i någon gång. Här var det betydligt hårdare motstånd men samtidigt spelades det ju betydligt bättre fotboll. Nu hade emellertid arbetet med att bygga om planen satts igång och då således alla matcher fick spelas på bortaplan bidrog detta till att spelet inte flöt som tidigare. Det blev ändå en hedrande 4:de placering när serien var slut, en mycket förnämlig prestation med tanke på omständigheterna.

1960-talets första hälft är en vemodig epok i föreningens historia. Framgångarna för fotbollslaget var slut, nedflyttning till lägre serie två år i följd trots att det nu fanns en mycket fin, nyanlagd fotbollsplan till förfogande.

När sedan två av föreningens stöttrepelare gick bort: Sven Axell, 1963 och Thorsten Falkenström 1964 var detta ytterligare hårda slag. Nya krafter trädde emellertid in och 1964 kunde fotbollslaget notera en ny serievinst, Hjo-serien som vanns med betryggande marginal. De verkliga framgångarna har emellertid låtit vänta på sig ända fram till 1968 då nuvarande spelare tydligen inte ville vara sämre än de som var med för 10 år sedan. De förärade ju då föreningens serievinst och Div. V-spel lagom till 40-årsfirandet, och samma sak har hänt nu, lagom till 50-årsfirandet.

Härovan det lag som för andra gången skall representera Mulsjö I. F. i div. V. Från vänster: Lagledare Kjell Lindkvist, Kennet Åkesson, P.-O. Blomkvist, Börje Abrahamsson, Kennet Gustavsson, Olle Stamh, Jan Oscarsson, Hans Helgesson, bitr. lagledare Bo Stenström. Knästående: Bertil Abrahamsson, Rune Helgesson, Alf Palm, Nils Lindgren, Egon Matzon (lagkaptan). Att märka är att två stycken av de som var med att föra laget till div. V för 10 år sedan även är med i detta lag, Rune Helgesson och Olle Stamh.

Arbetet med den nya idrottsplatsen har fortgått under så gott som hela 60-talet med många trogna medlemmars stöd och uppoffrande arbete. När vi nu skall fira föreningens 50-åriga tillvaro kan vi göra det med vetskap om att vi har en av de finaste och bäst skötta fotbollsplanerna i Västergötland. Det återstår blott en del små kompletteringsarbeten innan den definitiva invigningen kan ske. Att idrottsplatsen är i så gott skick får i första hand tillskrivas medlemmar inom föreningen, kommunen har också välvilligt ställt medel till förfogande för anställning av vaktmästare.

Slutord

Eftersom det här försöket till historiskrivning måste ha ett slut så slutar den här. Den har försökt att ge en bild av vår idrottsförening, dess tillblivelse, utveckling och växt. Den bygger till stor del på minnesanteckningar varför dess korrekthet kanske kan ge upphov till en del diskussioner men vi hoppas ändå att den skall bli till nöje för många. Vad den visar är att de gemensamma ansträngningarna för idrotten och för föreningsverksamheten burit frukt. Ett nytt och bättre och friare samhälle har under dessa gångna år vuxit fram. Mycket gott kan som framgångar redovisas, dock till minnet av den personliga uppoffring som varit bärande under alla år. Framgångarna noteras inte som självgodhet utan utgör endast återblickar på ett gänget halvsekel.

Det byggnadsverk vars grund blev lagd i ringbet i det flydda, av trogna byggnadsmän, som dött eller grånat i sitt väro, det är ett arv, ett dyrbart arv som gives oss att skydda att bygga vidare i tro, en framtidstro så djäro.

Mulsjö i mars 1969
Styrelsen

Mr. Mullsjö

Idrottsföreningar med anor håller sig ju med en »Mister Fotboll». Henry Larsson t. ex. kallas Mr Elfsborg, Agne Simonsson kallas Mr OIS o. s. v.

Vem skulle kallas Mr Mullsjö i fotbollssammanhang om inte Sven Lindstedt?. Redan som 13-åring debuterade han i Mullsjö B-lag, det var år 1933. År 1936 var han mogen för A-lagsspel och spelade sedan fram till 1952 342 seriematcher. Efter 1952 har han sedan spelat ytterligare ett 50-tal matcher varför 400 spelade matcher är facit för Mr Mullsjö. Han är utan tvekan Mullsjös både meste och bäste fotbollsspelare genom tiderna. Dessutom en skötsam idrottsman både på och utanför plan. Vi lyfter på hatten!

Det högsta är ej att aldrig falla utan det är att resa sig efter varje fall.

KINESISKT ORDSPRÅK

Idrotten påtager sig ett stort ansvar med att hålla öppet bus för en idé som vilar helt på ledarnas frivilliga och otjänade verk.

GUDMUND SCHACK

År att minnas

1924— Den första fotbollsmatchen i föreningens historia spelades mot arvfjenden Sandhem. Det blev ett svidande nedertag.

1931— Sven Zander blir Götalandsmästare på skidor.

1935— Skaraborgsmästerskapen på skidor går av stapeln för första gången med MIF som arrangör.

1936— Ny fotbollsplan invigs, belägen på samma ställe som den nuvarande idrottsplatsen.

1941— Den av Mullsjö IF arrangerade skidtävlingen »Stråken Runt» går av stapeln för första gången. Det blev en fjäder i hatten för skidsektionen.

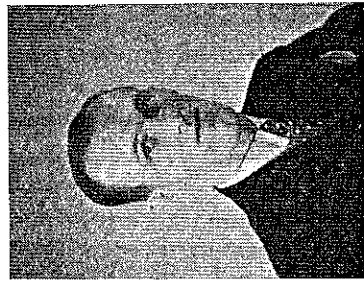
1943— Tidningen »Miffarens» första årgång. I redaktionen bl. a. Sven Axel, Lars Pettersson, Sture Rimbäck.

1944— Föreningens 25-årsjubileum firas med pomp och ståt på Trollehöjds Pensionat. »Miffarens» andra och sista! årgång utkommer.

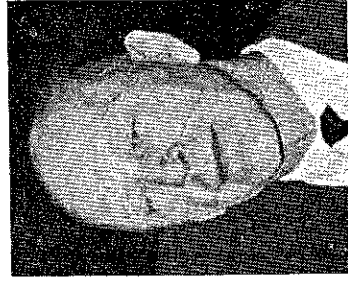
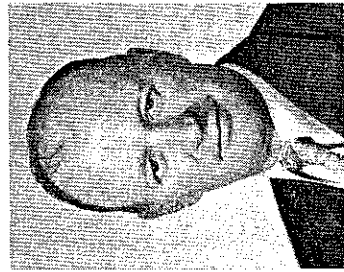
1948— För första gången i föreningen historia kan fotbollslaget triumfera och glädja sina supporters med en kärkommen serievinst. Det var Falköpingsserien som vanns överlägset.

1953— Oro i lägret, skidlåkare och orienterare gör uppror, bryter sig ur MIF och bildar egen klubb kallad Mullsjö Skid- & Orienteringsklubb.

- 1957— En av föreningens mest arbetsamma funktionärer avlider, Bror Rhenström. Ny serievinst noteras i fotboll.
- 1958— Återigen serievinst.
- 1959— Äntligen Div. V-spel för fotbollens representationselva.
- 1960— Nya fotbollsplanen färdig att tagas i bruk samtidigt som kraftgången börjar för fotbollslaget.
- 1963— Föreningens främste ledare och samlade kraft, Sven Axell, avlider.

- 1964— Noteras ytterligare en ledare och funktionärsförlost då Thorsten Falkenström avlider.
- 1968— Idrottsplatsen i det närmaste färdig, nytt klubbрум inrett i källaren på paviljongen. Serievinst och på nytt är fotbollselvan klart för Div. V-spel. Föreningens äldste aktive medlem, Gustav Pettersson, avlider.

Annonser